

PROTOKOL HODNOCENÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

POSUDEK OPONENTA

JMÉNO STUDENTA: *Patricie Ženíšková*

NÁZEV PRÁCE: *Analýza zahraniční politiky Gruzie a její vztahy s Ruskou federací po roce 2000*

HODNOTIL (u externích vedoucích uveďte též adresu a funkci ve firmě): *PhDr. Vladimír Naxera*

1. CÍL PRÁCE (jaký byl a do jaké míry byl naplněn)

Na str. 6 autorka uvádí: „Zhodnotím úspěchy a neúspěchy zahraniční politiky země a posoudím, zda se Gruzii daří docílit toho, co si vytyčila. Tedy vymanit se z ruského vlivu a věnovat se spolupráci se Západem, a to zejména se Spojenými státy Americkými [...] Dle mého předpokladu, který si v průběhu práce pokusím ověřit, zahraniční politika Gruzie směřuje ke spolupráci s evropskými státy a Západem. Brzdí ji však neustálé a nezbytné ohlížení se na Rusko [...] Pokusím se zodpovědět otázku, proč Gruzie nechce nebo nemůže spolupracovat s Ruskem, a proč není ochotná vzdát se autonomních republik, které na jejím území jsou a které způsobují zpomalování v politickém vývoji a v plnění zahraničně-politických cílů.“ Jednoznačný cíl práce tak není stanoven explicitně, nicméně implicitně se dá dovodit několik dílčích cílů, které ovšem nebyly přesvědčivě naplněny.

2. OBSAHOVÉ ZPRACOVÁNÍ (náročnost, tvůrčí přístup, proporcionalita vlastní práce, vhodnost příloh)

Práce ve své první části začíná líčením gruzínské historie od úplných počátků až do současnosti, následuje popis vnitropolitických reálií, až na straně 28 se autorka začíná věnovat tomu, co stojí v názvu práce a co si velmi nejasně stanovila v úvodu. Témata zahraniční politiky Gruzie líčí velmi selektivně, zaměřuje se pouze na otázku vstupu do NATO, EU, na problém Osetie a Abcházie a na vztahy s Ruskem. Struktura celého textu není příliš jasná, argumentace není často přesvědčivá, autorka si občas protiřečí. Jako příklad je možné uvést str. 47, kde uvádí, že „[v] posledních letech můžeme pozorovat na vzájemných [rusko-gruzínských] vztazích jistý pokrok“, nicméně o pár řádků níže dospívá k závěru, že „[p]ři pohledu na současnou situaci můžeme s jistotou říct, že ani v jednom případě nejsou vyhlídky na rychlé vyřešení a dosažení kompromisu.“

Pohybnosti budí již část týkající se "metodologie". Na s. 6 autorka konstatuje, že "[j]ako metodologii jsem si ve své práci zvolila empiricko-analytický přístup. Budu postupovat popisováním reálné situace v zemi. Dále se pokusím dohledat informace a materiály, které mi pomohou objasnit příčiny a důsledky jednání Gruzie v klíčových momentech její existence." Pominu-li, že nejde o metodologii, nemohu pominout to, že autorka se již v úvodu de facto přiznává k tomu, že rezignovala na jakoukoliv analýzu a v práci bude pouze "popisovat", čímž se již na počátku zříká výraznějšího autorského přínosu.

V práci se vyskytuje velmi mnoho nejasných, vágních nebo kontroverzních formulací, které nejsou pořádně vysvětleny, zároveň (což je horší) nebývají podpořeny relevantními zdroji - jde tak evidentně o autorčiny dohady (dva z mnoha případů zmiňuji v bodě 5 tohoto posudku).

3. FORMÁLNÍ ÚPRAVA (jazykový projev, kvalita citací a používané literatury, grafická úprava)

Práce je slabá stylisticky, díky čemuž jsou některé věty či celé pasáže velmi špatně čitelné. V práci se dále vyskytují gramatické chyby - jednak v interpunkci, ale nalezneme i hrubé chyby. Místy (dobře je to patrné na závěru) je styl textu kombinací žurnalismů a popularizačního historického narativa - text tak vůbec nepůsobí jako text odborné práce.

Autorka se rozhodla odkazovat veškeré zdroje do poznámek pod čarou. Tento způsob (z mého pohledu zbytečně komplikovaný oproti odkazování do závorek) se řídí zcela jasnými pravidly, která se autorce ne vždy daří dodržovat. Odkazy na web neobsahují datum náhledu.

Seznam zdrojů je poměrně obsáhlý, nicméně jen malá část těchto zdrojů jsou relevantní tištěné odborné texty (mezi tištěnými texty je navíc dost článků z Mezinárodní politiky, kterou za odborný zdroj de facto považovat nezele). Ve formátování seznamu se vyskytují problémy - kapitoly ze sborníků a články v časopisech nemají uvedeno stránkování, autoři některých textů mají z neznámého důvodu u svého jména uveden akademický titul. Internetové zdroje jsou poměrně neobvykle a také nejednotně formátovány a i v seznamu chybí datum náhledu, stejně jako v odkazech. Autorka vychází z některých zdrojů vydaných v komunistickém Československu, i když by to nebylo nutné (je ale skutečností, že autorka si je této věci vědoma a zmiňuje ji v úvodu). V práci se také nalézá kniha "Hlavní příčiny destabilizace a rozpadu SSSR" - knihu jsem neviděl a neznám přesně její obsah, jen bych rád upozornil, že byla vydána roku 1995 v nakladatelství JUDr. Jaroslava Webera, což je nakladatelství přímo navázané na KSČM - zařazení této knihy tak vzhledem k jejímu tématu působí zvláště.

4. STRUČNÝ CELKOVÝ KOMENTÁŘ (silné a slabé stránky práce, zdůvodnění hodnocení)

Práce nepůsobí příliš dobrým dojmem po obsahové ani po formální stránce. Vyznačuje se nejasnou strukturou, neprovázaností jednotlivých částí - práce působí, jako by autorka sama přesně nevěděla, kam jí chce směřovat. Práce není příliš zdařilá stylisticky, text mnohdy nepůsobí jako odborný. V práci jsou problémy s odkazováním i formátováním zdrojů. Práce je na samé hranici či za hranicí obhajitelnosti.

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY URČENÉ K ROZPRAVĚ PŘI OBHAJOBĚ

Autorka na straně 49 uvádí, že vyhlášení nezávislosti Jižní Osetie a Abcházie na úkor Gruzie by vyřešilo mnoho nespárů budoucích konfliktů, které ze stávající situace pramení. Mohla by toto tvrzení autorka během obhajoby rozvést a vysvětlit, z čeho přesně její přesvědčení pramení a jaké by podle ní měl vznik dvou těchto nezávislých států dopad na dění v regionu?

Na s. 21 autorka píše, že Gruzie "[...] leží na hranici mezi Evropou a Asií, a také v místě střetu křesťanství a islámu. Politická situace v zemi je v takovémto případě dlouhodobě neudržitelná v míru. I přesto, že je země součástí Organizace spojených národů (OSN) nebo Organizace pro bezpečnost a spolupráci v Evropě (OBSE), jejich aktivity nejsou v zemi vůbec dostačující." V případě této pasáže bych autorce rád položil dvě otázky - mohla by vysvětlit, jakým způsobem dovodila z polohy země "mezi Evropou a Asií a mezi islámem a křesťanstvím" skutečnost, že v ní nemůže panovat mír? Dále bych se rád zeptal, jaké by musely OSN a OBSE vykonávat v Gruzii aktivity, aby je autorka považovala za "dostačující"? Jakým způsobem „měří dostatečnost“ těchto aktivit?

6. NAVRHOVANÁ ZNÁMKA

Vzhledem k výše uvedeným výtkám navrhuji práci hodnotit stupněm **dobře** pouze v případě velmi zdařilé obhajoby a přesvědčivé a jasné argumentace při zodpovídání výše položených otázek. Spíše bych ovšem práci s přihlédnutím ke vzneseným výtkám hodnotil jako **nevyhovující**.

Datum: 3. 5. 2012

Podpis: